

TARGETING

TNPSC

**GROUP-II
2023**

**QUESTION
WITH SIMPLIFIED
ANSWER**



MAINS WRITTEN EXAM

**பொருள் உணர்திறன் &
சுருக்கக் குறிப்பிலிருந்து
விரிவாக்கம் செய்தல்**



**SURESH'
IAS ACADEMY**

**6th
TEST**

Marks : 100

Time : 1½ Hrs

THOOTHUKUDI

0461 - 4000970
99445 11344

TIRUNELVELI

0462 - 2560123
98942 41422

RAMANATHAPURAM

75503 52916
75503 52917

MADURAI

0452 - 2383777
98431 10566

CHENNAI

97555 52003
97555 52009

TEST

6

வெற்றி ஒன்றே
இலக்கு

Answer Key

பொருள் உணர்திறன்

வினா எண் 1

சங்க கால அரசு மன்னராட்சி முறையில் அமைந்திருந்தது. மன்னர்கள் கட்டுப்பாடற்ற முழு அதிகாரம் பெற்று விளங்கினர். மன்னரின் அதிகாரத்தில் தலையிட எவருக்கும் உரிமையில்லை. இருப்பினும் மன்னர், அமைச்சரவையின் ஆலோசனைகளுக்கு மதிப்பளித்தார்.

அவை நாளவை மன்றம் எனவும் அரசவை அழைக்கப்பட்டது. அரசுவையில் அமைச்சர்கள், படைதலைவர்கள், உயர் அதிகாரிகள், பட்டத்து அரசி, பட்டத்து இளவரசர், மற்ற இளவரசர்கள் இடம் பெற்றனர். மன்னனுக்கு நிலையான படை அமைப்பு இருக்கவில்லை. போர் காலங்களில் கட்டாய இராணுவ சேவை வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ) காலாட்படை (ஆ) குதிரைப்படை (இ) போர் யானைகள் (ஈ) தேர்ப்படை என படைகள் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டன. சங்க காலத்தில் கடற்படையெடுப்புகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. (எ.கா) கடம்பர் என்னும் கடற்கொள்ளையாளர்களுக்கு எதிராக சேரன் செங்குட்டுவனது படையெடுப்பு, கரிகாலனது, சிங்கள படையெடுப்பு என்பவனவற்றைக் கூறலாம். மண்டலம், கோட்டம், ஊர் என்ற உள்ளாட்சி நிர்வாக பிரிவுகள் இருந்தன. முதியோர் அவையால் கிராமங்கள் நிர்வகிக்கப்பட்டன. முறையான நிதி நிர்வாகம் நடைமுறையில் இருந்தது. போரின் போது கொள்ளையடிக்கப்பட்டவை, வணிக வரி, சுங்க வரி, உப்பு வரி, அன்பளிப்புகள், கப்பங்கள், போன்றவை அரசு வருவாய்களாகும். அரசர்கள், குறிப்பாக பாண்டியர்கள் மற்றும் சோழர்கள் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தனர். காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களை பெருக்கினர். தடுப்பணைகள் மூலம் ஆற்று நீரை சேகரித்தனர். புதிதாக கைப்பற்றிய இடங்களில் விவசாயிகளது குடியேற்றங்களை ஊக்குவித்தனர்.

பேரரசு காலத்தில் மன்னரது அதிகாரங்களும், பொறுப்புகளும் அதிகரித்தன. அமைச்சர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமானது. கடற்படையுடன் கூடிய வலிமையான, நிலையான படை உருவாக்கப்பட்டது. பல முறைகளை இணைத்த மாநில நிர்வாக அமைப்பு ஏற்பட்டது. பேரரசு மண்டலங்களாக பிரிக்கப்பட்டது. மண்டலங்கள் நாடுகளாகவும், நாடுகள் கோட்டங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கோட்டமும் பல பேரூர்களையும் (பெரிய நகரங்கள்), ஊர்களையும் (கிராமங்கள்) நகரங்களையும் (வியாபார நகரம்), பட்டினங்களையும் (கடற்கரை நகரங்கள்) கொண்டிருந்தது.

கிராமங்களில் ஊரார், நாடுகளில், நாட்டார் எனப்படும் தன்னாட்சி அதிகாரம் கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டன. பிராமணர்கள் குடியிருப்புகளான கிராமங்கள் (பிரம்மதேயம்) உள்ளூர் பிராமணர்களது அவைகளால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டன. அவை மகாசபைகள் எனப்பட்டது. மகாசபைகள் எவ்விதத்திலும் வெளியார் தலையீடுயின்றி சுதந்திரமாக செயல்பட்டதுடன் பொதுவான வரிகளிலிருந்து விலக்குகளும் பெற்றவையாக இருந்தன. சோழர்களின் காலம் மகாசபையின் பொற்காலம் என்பர். கோயில்கள் கட்டவும், பொதுப் பணிகள் செய்யவும் மக்களின் உடலுழைப்பு கட்டாயமாக்கப்பட்டது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அணைகளும், கால்வாய்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஏரிகளும் குளங்களும் கிணறுகளும் தோண்டப்பட்டன.

1. முழு அதிகாரம் பெற்றாலும் மன்னர் யாருடைய ஆலோசனைகளுக்கு மதிப்பு அளித்தார்?

- முழு அதிகாரம் பெற்றாலும் மன்னர் அமைச்சரவையின் ஆலோசனைக்கு மதிப்பளித்தார்.

2. அரசுவையில் யார் யார் இடம் பெற்றிருந்தனர்?

- அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், உயர் அதிகாரிகள், பட்டத்து அரசி, பட்டத்து இளவரசர், மற்ற இளவரசர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

3. எத்தனை வகையான படைகள் பிரிக்கப்பட்டது? அவை யாவை?

- படைகள் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவை காலாட்படை, குதிரைப்படை, போர் யானைகள், தேர்ப்படை ஆகும்

4. பாண்டியர்களும் சோழர்களும் விவசாயத்தை எவ்வழிகளில் பெருக்கினர்?

- காடுகளை அழித்து விளைநிலங்களை பெருக்கினர். தடுப்பணைகள் மூலம் ஆற்று நீரை சேகரித்தனர்.
- புதிதாகக் கைப்பற்றிய இடங்களில் விவசாயிகளது குடியேற்றங்களை ஊக்குவித்தனர்.

5. மன்னராட்சி காலங்களில் பேரரசின் உட்பிரிவுகளை விளக்குக?

- பேரரசு மண்டலங்களாகவும், மண்டலங்கள் நாடுகளாகவும், நாடுகள் கோட்டங்களாகவும், இக்கோட்டங்கள் பேரூர்களையும், ஊர்களையும், நகரங்களையும், பட்டினங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது.

வினா எண் 2

வேளாண்மை முக்கியத் தொழில் ஆகும். நெல் முக்கியப் பயிர். கேழ்வரகு, கரும்பு, பருத்தி, மிளகு, இஞ்சி, மஞ்சள், இலவங்கம், பல்வேறு பழ வகைகள் போன்றவையும் பயிரிடப்பட்டன. பலா, மிளகு இரண்டுக்கும் சேர நாடு புகழ் பெற்றதாகும். சோழ நாட்டிலும், பாண்டிய நாட்டிலும் நெல் முக்கிய பயிராகும்.

சங்க காலத்தில் கைத்தொழில்கள் ஏற்றம் பெற்றிருந்தன. நெசவு, உலோகத் தொழில், தச்சுவேலை, கப்பல் கட்டுதல், மணிகள், விலையுயர்ந்த கற்கள், தந்தம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி ஆபரணங்கள் செய்தல் போன்றவை ஒரு சில கைத்தொழில்களாகும். இத்தகைய பொருட்களுக்கு நல்ல தேவைகள் இருந்தன. ஏனென்றால் சங்க காலத்தில் உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டு வாணிகம் சுறுசுறுப்பாக நடைபெற்றது. பருத்தி மற்றும் பட்டு இழைகளைக் கொண்டு நெய்யப்பட்ட துணிகள் உயர்ந்த தரமுடையதாக இருந்தன. நீராவியை விடவும், பாம்பின் தோலைவிடவும் மெலிதான துணிகள் நெய்யப்பட்டதாக சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உறையூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பருத்தியாடைகளுக்கு மேலை நாடுகளில் பெரும் தேவை காணப்பட்டது.

உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டு வர்த்தகம் சங்க காலத்தில் நன்கு சீரமைக்கப்பட்டிருந்தது. சங்க இலக்கியங்கள், கிரேக்க - ரோமானிய நூல்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் இது குறித்த ஏராளமான தகவல்களைத் தருகின்றன. வண்டிகளிலும் விலங்குகள் மேல் ஏற்றப்பட்ட பொதிகளின் மூலமாகவும் வணிகர்கள் பொருட்களை கொண்டுசென்று விற்பனை செய்தனர். உள்நாட்டு வணிகம் பெரும்பாலும் பண்டமாற்று முறையின் அடிப்படையிலேயே நடைபெற்றது.

தென்னிந்தியாவிற்கும், கிரேக்க அரசுகளுக்கும், இடையே அயல்நாட்டு வர்த்தகம் நடைபெற்றது. ரோமானியப் பேரரசு தோன்றிய பிறகு ரோமாபுரியுடனான வாணிபம் சிறப்படைந்தது. துறைமுகப்பட்டினமான புகார் அயல்நாட்டு வணிகர்களின் வர்த்தக மையமாகத் திகழ்ந்தது. விலை மதிப்பு மிக்க பொருட்களை ஏற்றிவந்த பெரிய கப்பல்கள் இந்த துறைமுகத்திற்கு வந்து சென்றன. தொண்டி, முசிறி, கொற்கை, அரிக்கமேடு, மரக்காணம் போன்றவை பிற சுறுசுறுப்பான துறைமுகங்களாகும். அயல்நாட்டு வாணிபம் குறித்து பெரிப்புளஸ் நூலின் ஆசிரியர் பல அரிய தகவல்களைக் கூறியுள்ளார். அகஸ்டஸ், டைபீரியஸ், நீரோ போன்ற ரோமானியப் பேரரசர்கள் வெளியிட்ட தங்கம் மற்றும் வெள்ளியாலான நாணயங்கள் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. சங்க காலத்தில் நடைபெற்ற வாணிகத்தின் அளவு மற்றும் தமிழ்நாட்டில் ரோமானிய வணிகர்களின் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றை இவை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. பருத்தியாடைகள், மிளகு, இஞ்சி, ஏலக்காய், இலவங்கம், மஞ்சள் போன்ற நறுமணப் பொருட்கள், தந்த வேலைப்பாடு நிறைந்த பொருட்கள், முத்துக்கள் மற்றும்

விலையுயர்ந்த கற்கள் போன்றவை சங்க காலத்தில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களாகும். தங்கம், குதிரைகள், இனிப்பான மதுவகைகள் ஆகியன முக்கிய இறக்குமதிகளாகும்.

1. சேரநாடு எப்பொருளுக்கு புகழ்பெற்றதாகும்?

- சேரநாடு பலா மற்றும் மிளகுக்கு புகழ்பெற்றதாகும்.

2. சங்க காலங்களில் நெய்யப்பட்ட துணிகளை இலக்கியப் பாடல்கள் எவ்வாறு சித்தரிக்கின்றன?

- சங்ககாலத்தில் நெய்யப்பட்ட துணிகள் நீராவியை விடவும் பாம்பின் தோலை விடவும் மெலிதான துணிகள் நெய்யப்பட்டதாக சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சித்தரிக்கின்றன.

3. எங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பருத்தி ஆடைகளுக்கு மேலை நாடுகளில் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது?

- உறையூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பருத்தி ஆடைகளுக்கு மேலை நாடுகளில் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது.

4. சங்ககால வணிகங்கள் குறித்து தகவல்களை தருகின்ற நூல்கள் யாவை?

- சங்க இலக்கியங்கள், கிரேக்க ரோமானிய நூல்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் ஆகியவை வணிகங்கள் குறித்த தகவல் தருகின்றன.

5. சங்க காலத்தில் புகழ்பெற்ற துறைமுகங்களாக விளக்கப்படுவன யாவை?

- தொண்டி, முசிறி, கொற்கை, அரிக்கமேடு ஆகியவை சங்க காலத்தில் புகழ்பெற்ற துறைமுகங்களாக விளக்கப்படுவன ஆகும்.

வினா எண் 3

முத்தமிழின் மூன்றாம் பகுதியான நாடகத் தமிழ் சிறப்பு மிக்கது. இது இயற்றமிழையும், இசைத்தமிழையும் தன்னுள் கொண்டு உள்ளதால் மக்களிடத்தில் இதன் தாக்கம் அதிகம் காணப்படுகிறது. மக்களின் அக, புற இயல்புகளை நடிப்பின் மூலம் மேடையில் வெளிப்படுத்துவது நாடகம். வாழ்வின், நல்ல தீய கூறுகளை எடுத்துக்காட்டி, அதனால் விளையும் பலன்களையும் சித்தரிப்பது நாடகம். நற்பண்புகளைக் கடைபிடித்து ஒழுக்குவதன் சிறப்பை விளக்குவது நாடகம்.

தமிழிசை போல், தொன்மையான தமிழ் நாடக நூல்களும், நாடகக் கலை நுணுக்க நூல்களும் அழிந்து போயின. தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல், நாடகக் கலைஞர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நகை, அமுகை, இளிவரல் (இழிவு), மருடகை (வியப்பு), அச்சம், பெருமிதம், சினம், உவகை என்றும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளையும், அவை தோன்றுவதற்கு வேண்டும் நிலைக்களன்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம், செயன்முறை, மதிவாணனார் நாடகத்தமிழ் என்னும் நூல்கள் முறையே அடியார்க்கு நல்லார், யாப்பருங்கல உரையாசிரியர், இறையனார் களவியலுரை ஆசிரியர் ஆகியோரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கூத்தும், நாடகமும் நடக்கின்ற ஆடுகளம் பற்றி விரிவான செய்திகள் சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இடைக்காலத்தில் தோன்றிய இராசராச விஜயம், பூம்புலியர், குலோத்துங்க சோழ சரிதை போன்ற நாடகங்கள் இருந்தமை பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் நாடகக் கலை சிறந்திருந்ததைக் காட்டுகிறது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் அருணாசலக் கவிராயரின் இராம சரித நாடகமும், கோபால கிருஷ்ண பாரதியின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை என்ற நாடகமும் புகழ் பெற்றனவாகும்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகம் மேன்மேலும் நன்கு வளரத் தொடங்கியது. பரிதிமாற் கலைஞரின் கலாவதி, ரூபாவதி, மானவிசயம் என்னும் நாடகங்களும் நாடகவியல் என்னும் நாடக இலக்கணம் பற்றிய நூலும் பெருமைப்பட்டதக்கனவாகும்.

பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையின் மனோன்மணியம் நாடக நூலும், அவரைப் பின்பற்றி அண்மையில் புலவர் ஆ.யுனி எழுதிய அனிச்ச அடி நாடக நூலும் நல்ல கவனிப்பைப் பெற்றன.

நாடகத்தின் தந்தை என போற்றப்பட்ட பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் மனோகரா, லீலாவதி, வேதாள உலகம், சபாபதி போன்ற பல்வேறு நாடகங்கள் சிறப்பாக அமைந்து அனைவரது பாராட்டையும் பெற்றன.

நாடக உலகின் இமயம் எனக் கருதப்பட்ட சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் பவளக்கொடி, சதி அநுசயா, வள்ளி திருமணம் சத்தியவான் சாவித்திரி, என்னும் புராண நாடகங்களையும் ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பட்ட தமிழ் நாடகங்களையும் இயற்றினார்.

நவாப் இராசமாணிக்கம் பிள்ளை, எம்.கந்தசாமி முதலியார் போன்ற நாடக உலக ஜாம்பவான்களை யாராலும் மறக்க முடியாது. மாரியப்ப சுவாமிகள், கிட்டப்பா, கே.பி.சுந்தரம்பாள் ஆகியோர் நடிப்பாற்றலும் குரல் வளமும் கொண்ட கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

1. மக்களிடத்தில் நாடகத் தமிழின் தாக்கம் அதிகம் காணப்படுவது ஏன்?

- இயற்றிமுடியும், இசைத்தமிழையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளதால் நாடகத்தமிழின் தாக்கம் மக்களிடத்தில் அதிகம் காணப்படுகிறது.

2. தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் வாயிலாக நாம் அறிவது யாவை?

- தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் வாயிலாக நாடகக் கலைஞர்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நகை, அழகை,

இளிவரல், மருடகை, அச்சம், பெருமிதம், சினம், உவகை என்ற 8 மெய்ப்பாடுகளையும் அறியலாம்.

3. பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் நாடகக் கலை சிறந்திருந்ததை எதன் மூலம் அறியலாம்?

- இடைக்காலத்தில் தோன்றிய இராசராச விஜயம், பூம்புலியர், குலோத்துங்கச் சோழ சரிதை போன்ற நாடகங்கள் வாயிலாக பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் நாடகக் கலை சிறந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

4. 18ஆம் நூற்றாண்டின் புகழ்பெற்ற நாடகங்கள் யாவை?

- அருணாச்சலக் கவிராயரின் இராமசரிதமும், கோபால கிருஷ்ண பாரதியின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையும் 18ஆம் நூற்றாண்டின் புகழ்பெற்ற நாடகங்கள் ஆகும்.

5. பம்மல் சம்பந்த முதலியாரின் சிறப்புப் பெயரும் அவரது படைப்புகளும் யாவை?

- பம்மல் சம்பந்த முதலியார் நாடகத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்பட்டார்.
- மனோகரா, லீலாவதி, வேதாள உலகம், சபாபதி போன்றவை அவரது படைப்புகள் ஆகும்.

வினா எண் 4

தொல்லியல் அகழாய்வுப் பணி என்பது பண்டைக்கால சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறைகளை அறிந்துகொள்ளும் நோக்கில் முறைப்படி ஓர் இடத்தை அகழ்ந்து, சான்றுகளாகக் கிடைத்த பொருள்களை முறையாகத் திரட்டி ஆராய்வதாகும்.

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்த இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளின் வழியாகச் சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை குறித்த சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. தமிழ்நாட்டின் அரிக்கமேடு, அழகன் குளம், கீழடி, கொடுமணல், உறையூர், கரூர், காஞ்சிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கொற்கை, வசவசமுத்திரம் ஆகிய இடங்களிலும், கேரளத்தின் பட்டணம் என்ற இடத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளிலிருந்து சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கான பலவகையான தொல்லியல் சான்றுகள் கிட்டியுள்ளன.

புதுச்சேரிக்கு அருகில் உள்ள அரிக்கமேடு என்ற இடம் இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுத்துறையினர் அகழாய்வு செய்த சங்க காலத் துறைமுகப்பட்டினம் ஆகும். பிரிட்டனைச் சேர்ந்த சர் இராபர்ட் எரிக் மாட்டிமர் வீலர், பிரான்சைச் சேர்ந்த ஜே.எம்.கசால், நம் நாட்டின் ஏ.கோஷ், கிருஷ்ண தேவா ஆகிய தொல்லியல் அறிஞர்கள் இங்கே அகழாய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டனர். சரக்குக் கிடங்கு, தொட்டிகள், உறைகிணறுகள், தெரு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட நகரம் அங்கே இருந்தமையை அவர்கள் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தினர்.

பழங்கால மக்கள் வாழ்ந்த இடங்களையும் கட்டுமானங்களையும் நினைவுச் சின்னங்களையும் நிர்வாகம் செய்யும் அமைப்பு இந்தியத் தொல்லியல் துறை ஆகும். இது மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இயங்குகிறது. தமிழக அரசின் கீழ் தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை இயங்குகிறது. இந்தியாவில் உள்ள தொல்லியல் பொருட்களைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்தியக் கருவூலம் மற்றும் புத்தையல் சட்டம் (1873), பழங்காலப் பொருட்கள் மற்றும் கலைக் கருவூலங்கள் சட்டம் (1972), பழமைவாய்ந்த நினைவுச் சின்னங்கள், தொல்லியல் ஆய்வுக் களங்கள் மற்றும் எஞ்சிய பொருட்கள் சட்டம் (1953) ஆகியவை வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்பாட்டுப் பொருள்கள், செங்கற் கட்டுமானங்கள், மணிகள், சங்கு வளையல்கள், அணி புடைப்பு மணிகள், செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் கொண்ட பொருள்கள் போன்றவற்றைத் தொல்லியலாளர்கள், அகழாய்வு மேற்கொண்ட இடங்களில் கண்டறிந்தனர். தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் கொண்ட சுடுமண்பாண்ட ஓடுகளும், பல வகை நாணயங்களும் அங்கே கிடைத்துள்ளன. இத்தொல்பொருள்கள், அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், கலைகள், கைவினைத்திறன், தொழிலகங்கள் ஆகியவை குறித்து அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றன.

அணி புடைப்புமணிகள் என்பவை, விலையுயர்ந்த நவமணிகளின் மேற்புறத்தில் வேலைப்பாடுமிக்க உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டவையாகும்.

செதுக்கு வேலைப்பாடுடைய பொருள்களில் உருவங்கள், உட்குழிவாகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

1. தமிழகத்தில் அகழாய்வு மேற்கொண்ட இடங்கள் யாவை?

- அரிக்கமேடு, அழகன் குளம், கீழடி, கொடுமணல், உறையூர், கரூர், காஞ்சிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கொற்கை, வசவ சமுத்திரம் ஆகிய பகுதிகளில் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

2. இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை அகழாய்வு செய்த சங்ககால துறைமுகம் எது?

- புதுச்சேரிக்கு அருகிலுள்ள அரிக்கமேடு என்ற பகுதியே இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை அகழாய்வு செய்த சங்க கால துறைமுகம் ஆகும்.

3. தொல்லியல் பொருட்கள் பாதுகாப்பிற்காக விற்பிக்கப்பட்ட சட்டங்கள் யாவை?

- இந்திய கருவூலம் மற்றும் புத்தையல் சட்டம், 1878
- பழங்காலப் பொருட்கள் மற்றும் கலைக்கருவூலங்கள் சட்டம், 1972
- தொல்லியல் ஆய்வுக்களங்கள் மற்றும் எஞ்சிய பொருட்கள் சட்டம், 1958

4. சுடுமண்பாண்ட ஓடுகளில் எவ்வகையான எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன?

- சுடுமண்பாண்ட ஓடுகளில் தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்பட்டன.

5. அகழாய்வு மூலம் நாம் அறிவன யாவை?

- அகழாய்வு மூலம் சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், கலைகள், கைவினைத்திறன், தொழிலகங்கள் ஆகியவை குறித்து அறிந்து கொள்ள முடியும்.

வினா எண் 5

கட்டக்கலையும் சிற்பக்கலையும் போன்றே ஓவியக்கலையும் கண்ணால் கண்டு மகிழ்த்தகுந்த கலையாகும். அழகினைப் பாராட்ட, புலவர்கள் ஓவியத்தை உவமையாகக் கூறுவர். ஓவியக்கலை தொன்மையான வரலாற்றினை உடையது. இயற்கையோடு கலந்து வாழ்ந்த மக்கள், தாங்கள் கண்ட காட்சியினையும் வேட்டைக் காட்சிகளையும் வரைந்து மகிழ்ந்தனர். தொல்பொருள் ஆய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்களின் மேல், எழுத்துக்களும் பல உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. தொடக்க காலத்தில் ஓவிய எழுத்துக்களே வழக்கில் இருந்தன.

ஓவ்வு என்ற வினைச்சொல்லில் இருந்து தோன்றியதே ஓவியம். ஓவ்வு என்பதற்கு ஒன்றைப் பற்றி அல்லாத ஒன்றைப் போலவே இருத்தல் என்று பொருள். இச்சொல்லிலிருந்து தோன்றிய ஓவு, ஓவ்வு போன்ற சொற்கள் ஓவியத்தைக் குறிக்கின்றன. தான்கண்ட காட்சியை அப்படியே வரைவது காட்சி ஓவியம், மனத்தில் கற்பனை செய்ததை வரைதல் கற்பனை ஓவியம் ஆகும். தொல் பழங்கால மனிதர் சொற்களை அறியும் முன்பே தம் எண்ணங்களைக் காட்சிகளாக உணர்த்தக் கற்றுக் கொண்டனர். தமக்கு மகிழ்வளித்த வேட்டைக் காட்சிகளையும் பிறவற்றையும் ஓவியங்களாகக் குகைகளில் தீட்டியுள்ளனர். பச்சிலைச்சாறு, செம்மண், விலங்குகளின் கொழுப்பு ஆகியனவற்றைக் கொண்டு அவ்வோவியங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டினர்.

ஓவியத்தை வட்டிகைச் செய்தி, சித்திரச் செய்தி என்றும் இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பழங்காலத்தில் சுவர் ஓவியங்களே பெரிதும் காணப்பட்டன. அதனால்தான், சுவர் இல்லாமல் சித்திரம் இல்லை, சுவரை வைத்தல்லவா சித்திரம் வரைய வேண்டும் என்ற பழமொழிகள் தோன்றின. வளைந்தகோடு, கோணக்கோடு, நேர்கோடு ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஓவியங்கள் எழுதப்பட்டன. இவ்வாறான கோட்டோவியங்களுக்குப் புனையா ஓவியம் என்று பெயர். இதனை வரி வடிவ ஓவியம் என்றும் அழைப்பர். மடலேறுதலின் பொழுது பனை ஓலையில் வரைந்த கோடுகளால் ஆன ஓவியம் வரிவடிவ ஓவியமாகும். நெடுநல்வாடையில் முதன்முதலாக வரிவடிவம் பற்றிய செய்தி கிடைக்கின்றது. புனையா ஓவியத்தில் பலவித

வண்ணங்களைப் புனைந்து அமைக்கும் ஓவியம், முழுஓவியம் எனப்படும். ஓவியம் வரைவோரை ஓவியன், கண்ணுள்வினைஞர், கைவினைஞர், ஓவியவல்லோன், ஓவியப்புலவன் என்றும் அழைப்பர்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம், அரிக்கமேடு, காஞ்சிபுரம், செங்கம் முதலியப் பகுதிகளில் நடந்த அகழாய்வுகளில் கிடைத்த காசுகள், ஓடுகள் முதலியவற்றின் மீது காணப்படும் புடைப்பு ஓவியங்களைக் கொண்டு தொன்மைக்கால மக்களின் ஓவியத்திறனை உணரலாம். கீழடியில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வில் கருப்பு சிவப்பு வண்ணம் தீட்டப்பட்ட பாணைகள் கிடைத்துள்ளன.

மக்கள் கூட்டத்தைக் காட்டும் ஓவியங்கள் பிரதிமை என அழைக்கப்படுகின்றன. தெய்வம் வடிவங்களைக் காட்டும் ஓவியங்கள் படிமை எனப்படுகின்றன. அரண்மனைகள், மாளிகைகள், கோயில்கள், பெரிய வீடுகள் போன்றவற்றின் சுவர்களில் சித்திரங்கள் வரையப்பட்டன. மேலும் வெண்மையான சுதை பூசப்பட்ட சுவர்களில் சிவப்பு அல்லது கருப்பு வண்ணத்தால் கோட்டோவியங்கள் வரையப்பட்டன. இவற்றின் மேல் பல வண்ணங்கள் தீட்டும் வழக்கம் இருந்தது. தொல்காப்பியத்தில் ஓவியம் பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. போரில் விழுப்புண்பட்டு இறந்த வீரனுக்கு நடுகல் வைக்கப்பட்டது. நடுகல்லில் அவ்வீரனின் உருவத்தைச் செதுக்கும் முன்பே ஓவியமாக வரைந்து கொள்வர். அவ்வோவியத்தைப் பார்த்துக் கல்லில் செதுக்குவர். எழுத்து என்ற சொல்லுக்கு ஓவியம் என்றே பொருள் கொள்வர்.

பண்டைய தமிழ் மன்னர்கள் ஓவியம் தீட்டுவதற்காகத் தங்கள் அரண்மனைகளிலும் கோயில்களிலும் ஓவியமாடம் என்ற தனிப்பகுதியை அமைத்தனர். இச்செய்தியினை இலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாம். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் அரண்மனையில் சித்திர மண்டபம் இருந்ததை நெடுநல்வாடையில் நக்கீரர் குறிப்பிடுகின்றார். சங்க காலத்திற்குப் பின் பல்லவர் காலத்தில் கலைகள் தழைத்து ஓங்கின. பனமலை, காஞ்சிபுரம், திருமலைபுரம் ஆகிய இடங்களில் காணப்பட்ட ஓவியங்கள் பல்லவர் காலக் கலைத் திறனைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. தஞ்சையில் வரையப்பட்டுள்ள சிவபெருமான், நாட்டியமாடும் பெண்கள், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், இராஜராஜன், கருவூர்த்தேவர் ஓவியங்கள் சோழர் காலத்தவை ஆகும். விஜயநகர நாயக்கர் காலத்து ஓவியங்களைத் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலும் காணமுடிகின்றது.

1. ஓவியங்களுக்கு எவ்வகையான பொருட்கள் கொண்டு வண்ணம் தீட்டினர்?

- பச்சிலைச்சாறு, செம்மண், விலங்கினங்களின் கொழுப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஓவியங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டினர்.

2. ஓவியர்களுக்கு வழங்கப்படும் வேறுபெயர்கள் யாவை?

- ஓவியன், கண்ணுள்வினைஞர், கைவினைஞர், ஓவிய

வல்லோன், ஓவியப் புலவன் ஆகியவை ஓவியர்களுக்கு வழங்கப்படும் வேறுபெயர்கள் ஆகும்.

3. மக்கள் கூட்டத்தையும் தெய்வ வடிவங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஓவியங்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டன?

- மக்கள் கூட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் ஓவியம் பிரதிமை என்றும், தெய்வ வடிவங்களை வெளிப்படுத்தும் ஓவியம் படிமை என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

4. பண்டைய மன்னர்கள் ஓவியத்திற்கு வழங்கிய அங்கீகாரத்தை விளக்குக.

- பண்டைய மன்னர்கள் ஓவியம் தீட்டுவதற்காக அரண்மனைகளிலும் கோயில்களிலும் ஓவிய மாடம் அமைத்தனர்.
- பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் அரண்மனையில் சித்திர மண்டபம் இருந்ததை நெடுநல்வாடையில் நக்கீரர் குறிப்பிடுகின்றார்.

5. பல்லவர் கால ஓவியத்திறனுக்காக சான்றுகள் யாவை?

- பனமலை, காஞ்சிபுரம், திருமலைபுரம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் ஓவியங்கள் பல்லவர்கால ஓவியத்திறனுக்கான சான்றுகள் ஆகும்.

சுருக்கக் குறிப்பிலிருந்து விரிவாக்கம் செய்தல்

வினா எண் 1

வேளாண்மை - பழ வகை - கைத்தொழில் - விலையுயர்ந்த கற்கள் - அயல்நாட்டு வணிகம் - உறையூர் - பருத்தி ஆடை - தொல்லியல் சான்றுகள் - வணிகர்கள் - பண்டமாற்று முறை

வேளாண்மை முக்கியத் தொழில் ஆகும். நெல் முக்கியப் பயிர். கேழ்வரகு, கரும்பு, பருத்தி, மிளகு, இஞ்சி, மஞ்சள், இலவங்கம், பல்வேறு பழவகைகள் போன்றவையும் பயிரிடப்பட்டன. பலா, மிளகு இரண்டுக்கும் சேர நாடு புகழ் பெற்றதாகும். சோழ நாட்டிலும், பாண்டிய நாட்டிலும் நெல் முக்கிய பயிராகும்.

சங்க காலத்தில் கைத்தொழில்கள் ஏற்றம் பெற்றிருந்தன. நெசவு, உலோகத் தொழில், தச்சுவேலை, கப்பல் கட்டுதல், மணிகள், விலையுயர்ந்த கற்கள், தந்தம் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி ஆபரணங்கள் செய்தல் போன்றவை ஒருசில கைத்தொழில்களாகும். இத்தகைய பொருட்களுக்கு நல்ல தேவைகள் இருந்தன. ஏனென்றால் சங்க காலத்தில் உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டு வாணிகம் சுறுசுறுப்பாக நடைபெற்றது. பருத்தி மற்றும் பட்டு இழைகளைக் கொண்டு நெய்யப்பட்ட துணிகள் உயர்ந்த தரமுடையதாக இருந்தன. நீராவினை விடவும், பாம்பின் தோலைவிடவும் மெலிதான துணிகள் நெய்யப்பட்டதாக சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உறையூரில் உற்பத்தி

செய்யப்பட்ட பருத்தியாடைகளுக்கு மேலை நாடுகளில் பெரும் தேவை காணப்பட்டது.

உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டு வர்த்தகம் சங்க காலத்தில் நன்கு சீரமைக்கப்பட்டிருந்தது. சங்க இலக்கியங்கள், கிரேக்க - ரோமானிய நூல்கள் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகள் இது குறித்த ஏராளமான தகவல்களைத் தருகின்றன. வண்டிகளிலும் விலங்குகள் மேல் ஏற்றப்பட்ட பொதிகளின் மூலமாகவும், வணிகர்கள் பொருட்களை கொண்டுசென்று விற்பனை செய்தனர். உள்நாட்டு வாணிகம் பெரும்பாலும் பண்டமாற்று முறையின் அடிப்படையிலேயே நடைபெற்றது.

வினா எண் 2

கோயில்கள் - சொற்பொழிவுகள் - பண்பாட்டு மையங்கள் - ஆகமங்கள் - ஆன்மா - கலைகள் - திருமுறை - நுண்கலைகள் - புகலிடம் - ஊர்ப்பணி மன்றங்கள் - பழமொழி - மனிதநேயம்

கோயில்கள் மனிதனை விலங்கு நிலையிலிருந்து உயர்த்தி மனித நிலைக்கு மேலும் தெய்வ நிலைக்கும் உயர்த்தப் பல அரிய கருத்துக்களை கேட்டு பயன்பெற சொற்பொழிவுகள் நடத்தப்பட்டன. தமிழர் பண்பாட்டை விளக்கும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று கோயில்கள் பண்பாட்டு மையங்களாகத் திகழ்ந்தன.

மக்கள் தன் நிலையில் உயர மக்கள் பணி செய்ய, தியாக உணர்வு பெற பக்தியும், அன்பும் அவசியம் என உணர்ந்தனர். சிறந்த வழிபாட்டு முறை, ஆகமங்களின் சாரமான மந்திரவழிபாடு கொண்ட கோயில்கள் பக்தியின் பிறப்பிடமாகத் திகழ்ந்தன.

கடவுள் இருக்குமிடத்தை மோட்சம், வைகுண்டம், சிவலோகம், வீடுபேறு எனும் வார்த்தைகளால் உணர்த்தினர். சங்கத்தமிழ் அன்புள்ளம் கொண்டவர் உள்ளம், ஏழையின் சிறப்பு இவற்றில் இறைவன் இருப்பதாக எண்ணி வாழ்ந்தனர். அவ்விடத்தை கோயிலாகக் கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

வயது என்பது உயிரோடு கூடிய உடலுக்கு உண்டு என்றும் ஆன்மாவிற்கு இல்லை. ஆன்மா தான் எதிலிருந்து வந்ததோ அதிலே சேர முயன்று வருதலை லயமாகுதல் என்பர். இவ்விடங்கள் பெரும்பாலும் கோயிலாகவே இருந்தன. ஆதலால் கோயில்கள், ஆன்மா லயமாகுமிடங்களாக இருந்தன. எனவே கோயில்களை ஆலயங்கள் எனவும் அழைத்தனர்.

கோயில்களில் கலைகள் வளர்ந்து சிறந்தாலும் மக்கள் அவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தாலும் கோயில்கள் நுண்கலைகள் வளருகின்ற இடமாகத் திகழ்கின்றன.

தேவார, திருவாசகப் பாடல்கள், சிவன் கோயில்களில் பாடப்பெற்றன. பெரியோர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் போதிக்கப்பட்டன. கோயில்கள் திருமுறை வளருமிடமாக இருந்தன.

மழை, புயல், வெள்ளம் போன்ற காலங்களில் மக்களுக்குப் புகலிடமாகத் திகழ்ந்தவை திருக்கோயில்களாகும். மேலும்

திருமணம், விழாக்கள் போன்றவை கோயில்களின் மண்டபங்களில் நடைபெற்று இருந்தன. எனவே கோயில்கள் சமுதாய புகலிடமாகவும், ஊர்ப்பணி மன்றங்களாகவும் இருந்தன என அறியமுடிகிறது.

தமிழர் வாழ்வு கோயிலோடு இணைந்ததாகவே அமைந்தது. ஒளவையாரும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றார். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது பழமொழி. இக்கோயில்கள் மூலம் ஆன்மீகம் வளர்ந்தது. மக்களிடையே ஒற்றுமை ஓங்கி மனித நேயம் மலருமிடமாகத் திருக்கோயில்கள் திகழ்ந்தன என்பதை அறிகிறோம்.

வினா எண் 3

நடுகற்கள் - வீரமரணம் - நினைவுக்கல் - தொல்காப்பியர் - களிமண் - பழம உருவங்கள் - அகழாய்வுகள் - சுதைச் சிற்பங்கள் - இந்திர விழா - மணிமேகலை - சமண சமயம் - தீர்த்தங்கரர்கள்

நடுகற்கள், சிற்பக்கலையின் தோற்றுவாயாகக் கருதப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம், அகநானூறு, புறநானூறு முதலானவற்றில் நடுகல் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. நடுகல் என்பது போரில் வீரமரணமடைந்த அல்லது மக்களுக்காக உயிர் துறந்த வீரனின் பெயரும் பெருமையும் உழுது நட்டுவைத்து வழிபடும் கல் ஆகும். இது வீரக்கல் அல்லது நினைவுக்கல் என்றும் அழைக்கப்படும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் வழக்கில் இருந்த நடுகல் வழிபடும் முறை, பிற்காலத்தில் வீரர்களின் உருவத்தைச் செதுக்கி வழிபடும் முறையாக வளர்ந்தது. தெய்வங்களுக்குச் சுதை உருவங்கள் செய்து வழிபட்டனர். இதுவே, கல்லில் சிற்பம் செய்யும் கலையாக வளர்ச்சி பெற்றது. விழாக்காலங்களில் களிமண்ணால் விலங்குகள் மற்றும் மனிதர்களின் உருவங்களைச் செய்து வைத்து வழிபடுவது கதிரை எடுப்பு, உருவாரம் எனப்படும். கல்லினால் செய்யப்படுவது கற்சிற்பங்கள் எனவும் உலோகத்தினால் செய்யப்படுவது படிம உருவங்கள் என்றும் அழைக்கப்படும்.

சங்க காலத்தில் மரச்சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டதைப் பரிபாடல் மூலம் அறியலாம். கொற்கை, அரிக்கமேடு, உறையூர் போன்ற இடங்களில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழாய்வுகளில் அக்காலச் சுருமண் ஓடுகளும் சிற்பங்களும் கிடைத்துள்ளன. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இருந்த சுதைச் சிற்பங்களை இந்திர விழாவில் கூடிய மக்கள் கண்டு மகிழ்ந்தனர் என மணிமேகலை காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது. சிற்பக் கலைஞர்களை மண்ணீட்டாளர் என அழைக்கும் வழக்கம் இருந்ததை மணிமேகலையின் மூலம் அறியலாம். பொ.ஆ. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.ஆ. பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தில் பௌத்த சமண சமயங்கள் பரவி இருந்தன. தொடக்க காலத்தில் பௌத்தர்கள் பாதபீடிகை, தருமச்சக்கரம் முதலியவற்றை வைத்து வணங்கினர். பின்னரே புத்தர் திரு

உருவங்களை வணங்கும் முறை தோன்றியது. சமண சமயத்தில் அருகப் பெருமானின் உருவத்தையும் தீர்த்தங்கரர்களின் உருவங்களையும் வணங்கினர்.

வினா எண் 4

மனிதர்கள் - பணம் - வேட்டையாடுபவர்கள் - கருவிகள் - சேகரிப்பு - நெருப்பின் பயன் - மண்பாண்டங்கள் - உணவுப் பொருட்கள் - உபரி - விளைபொருள் - முதல் வழுவம் - பண்டமாற்றம்

மனிதர்கள் எப்போதுமே பணத்தினைப் பயன்படுத்தி வந்தார்களா என்று கேட்டால், இல்லை என்பதே பதில் ஆகும். அப்படியானால் மனித வாழ்வில் பணம் எப்போது எந்த வடிவில் அறிமுகமானது? அது எவ்வாறு காலப்போக்கில் புதிய வடிவங்கள் பெற்றது? என்பன குறித்து இப்பாடலில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் மனிதர்கள் வேட்டையாடுபவர்களாகவும் உணவு சேகரிப்பவர்களாகவும் தமக்கான உணவைப் பெற்றனர். அவர்கள் குகைகள், காடுகளில் வாழ்ந்தனர். படிப்படியாக வேட்டையாடுவதற்காகவும் உணவு சேகரிப்பதற்காகவும் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். தொடர்ந்து நெருப்பின் பயனையும் வேளாண்மை செய்யவும் கற்றுக் கொண்டனர். மண்ணைப் பயன்படுத்தி தமக்கான வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு, ஒரே இடத்தில் வாழத் தொடங்கினர். மேலும் மண்ணைப் பயன்படுத்தி மட்பாண்டங்களையும் தயாரித்தனர்.

வேளாண்மை மூலம் உற்பத்தி அதிகரித்ததால் கைவினைப் பொருள் தயாரிப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு உபரியாக மீதமாகும் உணவுப் பொருள்களையும் தாங்கள் தயாரித்த மண்பாண்டம் போன்ற பொருள்களையும் அவை தேவைப்படும் மனிதர்களுக்குப் பரிமாற்றம் செய்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சமுதாயத்திடம் அதிக உணவுப் பொருட்கள் இருந்தால் அவற்றை மண்பாண்டங்கள் உபரியாக வைத்திருப்பவர்களிடம் பண்ட மாற்றம் செய்தனர். அதேபோல், ஒரு பகுதியில் அதிகம் உற்பத்தியாகும் தானியம் இன்னொருப் பகுதியில் அதிகம் காணப்படும் விளைபொருளுக்குப் பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு பண்டமாற்றம் செய்யப்பட்ட பொருள்களே வணிகத்தின் முதல் வடிவம் என்று கூறலாம்.

வினா எண் 5

தொல்காப்பிய நூற்பா - வீடு தேடி வருவோர் - விருந்தோம்பல் - சங்க இலக்கியங்கள் - உணவின்றி பயணம் - முகமலர்ச்சி - விண்மீன்கள் - ஒளிவீசும் கிண்ணங்கள் - இன்முகம் - மூங்கில் - மடைநூல்

விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் இடம்பெற்றுள்ள விருந்து என்னும் சொல் புதியது என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதன் அடிப்படையில் தோன்றிய விருந்தினர் என்ற சொல்லும்

அறிந்தவர், தெரிந்தவராகிய சுற்றத்தார் அல்லது முன்பின் அறியாதவர்கள், வீடு தேடி வருவோரையும் குறிப்பதாகும். இவர்களை வரவேற்று உணவளித்து உபசரிக்கும் பண்பே விருந்தோம்பலாகும். பசியென வந்தவர்களை வரவேற்று இன்முகத்தோடு உணவளித்த சிறப்பு, நம் தமிழர்களையே சாரும். தொல்காப்பியக் காலம் முதல் இப்படிக்கம் தமிழர்களிடையே இருந்து வருகிறது.

விருந்தோம்பும் பண்பு கணவன், மனைவியின் தலையாய கடமை எனச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நெடும்பயணம் மேற்கொள்பவர்களால் தமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை உடன்கொண்டு செல்வது என்பது இயலாத செயல். அவ்வாறு உணவின்றிப் பயணம் மேற்கொண்டு வருபவர்களுக்கு வழியிலுள்ள வீடுகளில் உள்ளோர் உணவளிப்பார். சங்க காலத் தமிழர்கள் பசியென்று வருபவர்களை வரவேற்க, வீட்டு வாயிலில் காத்திருப்பார். இரவில் வாயில் கதவை அடைக்கும்முன், விருந்தினர் யாரேனும் உள்ளனரா என்ப பார்ப்பார், அவ்வாறு இருப்பின் வரவேற்று உணவளிப்பார் என்பதை நற்றிணைப் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

விருந்தினர் இரவில் காலம் காத்து வரினும் மனம் மகிழ்ந்து விருந்தோம்பினார். இரவில் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினருக்கு நெய் கலந்த இறைச்சியைச் சமைத்துக் கொடுப்பது அன்றைய வழக்கமாகும். பசி என்று வந்தவர்களை வெளியே நிற்க வைத்துவிட்டுக் தாம் மட்டும் உணவு உண்பதை விரும்ப மாட்டார்கள். இதனையே, விருந்தோம்பல் முறை என்று தமிழர்கள் வகுத்திருந்தனர். விருந்தினரிடம் முகமலர்ச்சியோடு கூடிய இனிய சொற்களைக் கூறி, கண்ணில் காணும்படி தமக்கு நெருக்கமாக இருக்கச் செய்து, கன்று ஈன்ற பசுவைப் போல அன்புகாட்டி நெகிழச் செய்வார். விருந்தினர் மனம் மகிழும்படி விண்மீன்கள் போன்ற ஒளிவீசும் கிண்ணங்களில் பல வகையான உணவினைப் படைப்பார்.

தமிழர்கள், தமது வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு உணவளித்த பிறகே, தாம் உண்ணும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். ஒருநாள் சென்றாலும், இருநாள் சென்றாலும் பலநாள் பலரோடு சென்றாலும் முதல் நாள் போன்றே இன்முகத்துடன் வரவேற்று விருந்தோம்பினார் என்பதை ஒளவையார் பாடல் மூலம் அறியலாம். ஆயர்கள், மாடு மேய்க்கப் புறப்படும்போது உணவினை மூங்கில் குழாயில் இட்டு, மாட்டின் கழுத்தில் கட்டுவர். காட்டு வழியே செல்லும்போது, அவ்வழியாகப் பசியோடு வருபவர்களுக்குத் தாம் வைத்திருக்கும் உணவினைப் பகிர்ந்து கொடுப்பார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் உணவு சமைக்கும் முறைகளை மடைநூல் குறிப்பிடுகிறது. உணவு பற்றிய செய்திகள் சிறுபாணாற்றுப்படை, பெருங்கதை, மணிமேகலை போன்ற நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. காலத்திற்கும், நிலத்துக்கும் ஏற்ற உணவுகளை அந்நூல்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.